

Про створення землі

Легенди України

Старі люди розказують, що колись у повітрі колихалося щось таке, ніби шар-м'яч. Хтось його штовхнув і він розірвався; полетіли куски цього шару в різні сторони й утворилися земля, сонце, місяць, зорі. З одного куска утворилася земля, що ми на ній живемо. Завдяки китові, який підмостив свого хвоста, затрималася наша земля, а то була б полетіла в бездну. Цьому китові довго лежать обрида і починає ковиллять хвостом, а земля починає ворухитись.

***

Здавна, як землі ще не було, всюди вода була. Не було і нас ще. А чорт жив десь так у хахах, хтозна-де жив. Дак бог прийшов до чорта та й повів чорта до Дніпра, щоб пурнув да виніс піску в руці. Він пурнув, так не винесе — вода виміє: оце що набере піску, то вода й виміє з руки. Дак бог повів його до другого, до мільшого, дак він відтіля виніс піску. Дак бог тим сіяв тут усюди по тих водах, дак стало вже сухо і світ став... Кажуть люди старі, що так було.

***

Як уже бог схотів посіять землю, так послав нечистого, щоб землі достав з моря. Воно тоді не можна було, бо скрізь вода була. І сказав, щоб собі не брав землі, а щоб усю оддав богові, скільки дістане.

А він там скільки достав, може, усю взяв, то оддав, а у роті собі сховав. А бог як посіяв землю, так у чорта в роті начала рости земля, начала рвать. А він

де пирхав, так там болото стало, де пирхне —
коняка; чхає і ригає — чоловік, кінь, собака, кіт.